

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Αθήνα, 02-10-2012

Αριθ. Πρωτ.: Γ/ΕΞ/6269/02-10-2012

Ταχ. Δ/ση: ΚΗΦΙΣΙΑΣ 1-3
11523 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210-6475601
FAX: 210-6475628

ΑΠΟΦΑΣΗ 140 / 2012

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνήλθε, μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, σε τακτική συνεδρίαση στην έδρα της, την 10/5/2012 σε συνέχεια των 1/3/2012, 22/3/2012 και 5/4/2012 συνεδριάσεων. Παρέστησαν οι Π. Χριστόφορος, Πρόεδρος της Αρχής, και οι Λ. Κοτσαλής, ο οποίος είχε οριστεί εισηγητής, Αν. Πράσσοι, Αν. – Ιωάν. Μεταξάς, Αντ. Ρουπακιώτης, Δ. Μπριόλας και Γρ. Πάντζιου τακτικά μέλη της Αρχής. Στη συνεδρίαση παρέστησαν, επίσης, με εντολή του Προέδρου, η Κυριακή Λωσταράκου, νομικός ελεγκτής ως βοηθός εισηγητής. Επίσης, παρέστη, με εντολή του Προέδρου, και η Γεωργία Παλαιολόγου, υπάλληλος του Διοικητικού – Οικονομικού Τμήματος της Αρχής, ως γραμματέας.

Η Αρχή, μετά την ανάκληση της με αρ. 53/2004 απόφασής της με την απόφαση 73/2011, εξέτασε εκ νέου την με αρ. πρωτ. 1922/11.9.2002 προσφυγή της Α. Στη συνεδρίαση της 22/3/2012 είχαν κληθεί νομίμως οι εκπρόσωποι της εφημερίδας “ESPRESSO” και του τηλεοπτικού σταθμού «ALTER CHANNEL» και μετά από αίτημα του δικηγόρου του τηλεοπτικού σταθμού Ε. Γκότση, η υπόθεση αναβλήθηκε

για τη συνεδρίαση της 5/4/2012 όπου παρέστη η Ζ. Παπαδοπούλου, πληρεξούσιος δικηγόρος της εφημερίδας, η οποία υπέβαλε εμπροθέσμως και έγγραφο υπόμνημα.

Η Αρχή, αφού έλαβε υπόψη τα κάτωθι:

Η Α με την υπ' αριθ. 1922 από 11.9.2002 αίτησή της, κατήγγειλε στην Αρχή ότι η εφημερίδα "ESPRESSO" δημοσίευσε στο φύλλο της4.2002 αυτολεξεί το κείμενο αγωγής, την οποία είχε ασκήσει κατά των Β και Γ, αναφέροντας και το ονοματεπώνυμό της. Η αγωγή αυτή αποτέλεσε και θέμα ρεπορτάζ του τηλεοπτικού σταθμού «ALTER CHANNEL» στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων της4.2002, παρά τη ρητή άρνηση της καταγγέλλουσας προς τον σταθμό για τη δημοσιοποίηση της υπόθεσής της.

Η Αρχή με το υπ' αριθμ. από10.2002 έγγραφό της ζήτησε από την εν λόγω εφημερίδα να της γνωστοποιήσει την πηγή των δημοσιευθέντων προσωπικών δεδομένων που αφορούν την καταγγέλλουσα. Στο έγγραφο αυτό δεν έλαβε απάντηση. Με το υπ' αριθμ. από/11/2002 έγγραφό της η Αρχή ζήτησε από τον τηλεοπτικό σταθμό να της αποσταλεί η βιντεοκασέτα με το επίμαχο ρεπορτάζ, καθώς και να της γνωστοποιηθεί η πηγή των δημοσιευθέντων προσωπικών δεδομένων που αφορούν την καταγγέλλουσα. Στην Αρχή περιήλθε τελικά βιντεοκασέτα με το περιεχόμενο της εκπομπής.

Στο υπόμνημα της εφημερίδας (Γ/ΕΙΣ/2705/11.4.2012) αναφέρεται ότι η δημοσιοποίηση όλης της υπόθεσης απάτης με τα ονόματα και λοιπά στοιχεία ήταν απαραίτητη, αποβλέποντας στη σωτηρία και άλλων θυμάτων της εν λόγω μελλοντολόγου με σκοπό την προστασία του δημοσίου συμφέροντος και υπερείχε προφανέστατα των δικαιωμάτων της προσφεύγουσας, ιδίως αφού η ίδια η προσφεύγουσα κινήθηκε δικαστικά εναντίον της ανωτέρω μελλοντολόγου, δίδοντας με τον τρόπο αυτό οιονεί συγκατάθεση για περαιτέρω δημοσιότητα. Επεσήμανε δε ότι η προσφεύγουσα δεν στράφηκε με αγωγή ή άλλο ένδικο βοήθημα εναντίον της εφημερίδας και ότι τυχόν επιβολή προστίμου μετά την παρέλευση δέκα ετών θα έχει ως συνέπεια να πλήξει σημαντικά την οικονομική κατάσταση της εφημερίδας σε περίοδο οικονομικής κρίσης και θα τιμωρήσει την τωρινή ιδιοκτήτρια εταιρεία η οποία δεν έχει καμία σχέση ή ευθύνη για το επίδικο δημοσίευμα. Στο υπόμνημά της η εφημερίδα επικαλείται και τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις του έτους 2011 όπου διαπιστώνονται ζημιές χρήσης ύψους 46.000.000 ευρώ περίπου.

Η Αρχή, μετά από εξέταση των στοιχείων του φακέλου, αφού άκουσε τον εισηγητή και τη βοηθό εισηγήτρια, η οποία στη συνέχεια αποχώρησε και κατόπιν διεξοδικής συζήτησης

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1.Όπως κατ' επανάληψη έχει κρίνει η Αρχή (βλ. ενδεικτικά Αποφάσεις 26/2007, 58/2007, 8/2010, 63/2010), το δικαίωμα για την προστασία της ιδιωτικής ζωής (άρθρο 9 παρ. 1 Σ) και των προσωπικών δεδομένων (άρθρο 9Α Σ) συχνά συγκρούεται με την ελευθερία της έκφρασης και του Τύπου για την ενημέρωση του κοινού (άρθρο 14 παρ. 1 Σ), καθώς και με το δικαίωμα στην πληροφόρηση (άρθρο 5Α Σ). Από το Σύνταγμα δεν προκύπτει *in abstracto* επικράτηση του ενός ατομικού δικαιώματος επί του άλλου. Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνεται μία *in concreto* οριοθέτηση των πεδίων εφαρμογής των συγκρουόμενων δικαιωμάτων, σύμφωνα με τις αρχές της *ad hoc* στάθμισης των αντιτιθέμενων συμφερόντων και της πρακτικής αρμονίας και αναλογικής εξισορρόπησης. Ταυτόχρονα, θα πρέπει να εφαρμόζεται και η αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 Σ) με τέτοιον τρόπο, ώστε τα προστατευόμενα αγαθά (ελευθερία του Τύπου, δικαίωμα των πολιτών στην πληροφόρηση και δικαίωμα στην προστασία της ιδιωτικής ζωής του ατόμου και στον πληροφοριακό αυτοκαθορισμό) να διατηρήσουν την κανονιστική τους εμβέλεια.

2.Η Οδηγία 95/46/EK αναφέρεται ρητά στην ελευθερία της έκφρασης και της πληροφόρησης, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 10 της ΕΣΔΑ (βλ. σκέψη 37 του προοιμίου της), το οποίο σύμφωνα με την νομολογία του ΕΔΔΑ κατοχυρώνει την ελευθερία της δημοσιογραφικής πληροφόρησης. Τα κράτη μέλη πρέπει να προβλέπουν τις κατάλληλες εξαιρέσεις ή παρεκκλίσεις από την προστασία των προσωπικών δεδομένων, προκειμένου τα μέσα ενημέρωσης να επιτελούν το «θεσμικό» τους ρόλο σε μια δημοκρατική κοινωνία, ώστε να συνυπάρχουν, στο βαθμό που είναι αναγκαίο, αφενός τα δικαιώματα της ιδιωτικής ζωής και του πληροφοριακού αυτοκαθορισμού και αφετέρου της ελευθερίας της έκφρασης και της πληροφόρησης. Η εξασφάλιση της ελευθερίας έκφρασης και, συνακόλουθα, και του τύπου δικαιολογεί αποκλίσεις από την προστασία των προσωπικών δεδομένων, αλλά μόνο εντός των ορίων που καθορίζονται από την αρχή της αναλογικότητας (βλ. Σύσταση 1/97 σχετικά με τη νομοθεσία για την προστασία των δεδομένων και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης της Ομάδας Εργασίας του άρθρου 29 της ως άνω Οδηγίας).

3. Η αρχή της αναλογικότητας στο ζήτημα αυτό καθιερώνεται από το άρθρο 9 της Οδηγίας 95/46/EK, κατά το οποίο “για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται αποκλειστικώς για δημοσιογραφικούς σκοπούς ή στο πλαίσιο καλλιτεχνικής ή λογοτεχνικής έκφρασης, τα κράτη μέλη προβλέπουν τις εξαιρέσεις ή παρεκκλίσεις από τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου IV και του κεφαλαίου VI μόνο στο βαθμό που είναι αναγκαίες, ώστε το δικαίωμα της ιδιωτικής ζωής να συμβιβάζεται με τους κανόνες που διέπουν την ελευθερία έκφρασης”.

4. Στο άρθρο 4 του ν. 2472/1997 τίθενται οι γενικές προϋποθέσεις για τη νομιμότητα της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ενόψει των θεμελιωδών αρχών του σκοπού και της αναλογικότητας. Περαιτέρω, η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων επιτρέπεται, και χωρίς τη συγκατάθεση, κατά το άρθρο 5 παρ. 2 περ. ε' του ν. 2472/1997, όταν: *«είναι απολύτως αναγκαία για την ικανοποίηση του εννόμου συμφέροντος που επιδιώκει ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο τρίτος ή οι τρίτοι στους οποίους ανακοινώνονται τα δεδομένα και υπό τον όρο ότι τούτο υπερέχει προφανώς των δικαιωμάτων και συμφερόντων των προσώπων στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα και δεν θίγονται οι θεμελιώδεις ελευθερίες αυτών»*. Ως τέτοιο έννομο συμφέρον νοείται και το δικαίωμα της πληροφόρησης, τόσο του πληροφορείν όσο και του πληροφορείσθαι (άρθρα 14 παρ. 1-2 και 5Α Σ.).

5. Ειδικά για την επεξεργασία ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων (βλ. ορισμό ευαίσθητων δεδομένων στο άρθρο 2 στοιχ. β' του ν. 2472/1997) προβλέπεται το επιτρεπτό της επεξεργασίας για δημοσιογραφικούς σκοπούς (άρθρο 7 παρ. 2 περ. ζ' του ίδιου νόμου) με τις εξής προϋποθέσεις: 1) η επεξεργασία να αφορά δεδομένα δημοσίων προσώπων, εφόσον αυτά συνδέονται με την άσκηση δημοσίου λειτουργήματος ή τη διαχείριση συμφερόντων τρίτων, 2) η επεξεργασία να πραγματοποιείται αποκλειστικά για την άσκηση του δημοσιογραφικού επαγγέλματος, 3) άδεια της Αρχής, η οποία χορηγείται μόνο εφόσον (α) η επεξεργασία είναι απολύτως αναγκαία για την εξασφάλιση του δικαιώματος πληροφόρησης επί θεμάτων δημοσίου ενδιαφέροντος και (β) εφόσον δεν παραβιάζεται καθ' οιονδήποτε τρόπο το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής.

Η Αρχή δεν εφαρμόζει τη διάταξη του άρθρου 7 παρ. 2 στοιχ. ζ' του Ν. 2472/1997, στο μέτρο που αυτή απαιτεί άδεια της Αρχής για την επεξεργασία ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων κατά την άσκηση του δημοσιογραφικού επαγγέλματος. Και τούτο, διότι η από τη διάταξη αυτή απαιτούμενη άδεια της Αρχής συνιστά προληπτικό μέτρο της ελευθερίας του Τύπου και ως τέτοιο απαγορεύεται, σύμφωνα

με τα οριζόμενα στο άρθρο 14 παρ. 2 Σ (έτσι ρητά οι Αποφάσεις της Αρχής 26/2007 σκ. 11 και 17/2008 σκ. 18). Κατά τα λοιπά, όμως, η διάταξη του άρθρου 7 παρ. 2 στοιχείο ζ΄ του Ν. 2472/1997 είναι εφαρμοστέα, δεδομένου ότι θέτει ουσιαστικά κριτήρια για την άσκηση του δημοσιογραφικού λειτουργήματος.

5. Στο άρθρο 2 στοιχ. δ' του Ν. 2472/1997, ορίζεται ως “επεξεργασία” και “*η διάδοση ή κάθε άλλης μορφής διάθεση*”. Επιπρόσθετα, το άρθρο 3 παρ. 1 προσδιορίζει το πεδίο εφαρμογής του ίδιου νόμου, το οποίο καλύπτει την εν όλω ή εν μέρει αυτοματοποιημένη επεξεργασία, καθώς και τη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε αρχείο.

Στη συγκεκριμένη υπόθεση, η δημοσίευση των προσωπικών δεδομένων της προσφεύγουσας στο επίμαχο φύλλο της εφημερίδας περιλαμβάνει ιδιαίτερες και διακριτές μορφές επεξεργασίας («καταχώριση» και «διάδοση») των δεδομένων αυτών, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 2 στοιχείο (δ΄) του Ν. 2472/1997. Ειδικότερα, τα δεδομένα αυτά υπέστησαν κατά τη διαδικασία παραγωγής του εντύπου, που αποτέλεσε το μέσο διάδοσής τους σε έναν ευρύτατο κύκλο προσώπων, περισσότερες διαδοχικές διακριτές ηλεκτρονικές επεξεργασίες, όπως την ψηφιοποίησή τους μέσω ειδικών σαρωτών (*scanners*) την και την καταχώρισή τους σε ηλεκτρονικό αρχείο. Είναι προφανές ότι οι περισσότερες αυτές επεξεργασίες πραγματοποιήθηκαν με τη βοήθεια των αυτοματοποιημένων μεθόδων παραγωγής της εφημερίδας αυτής, ως εντύπου. Ως εκ τούτου, η δημοσίευση σε εφημερίδα ως αυτοματοποιημένη επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ν. 2472/1997.

6. Η εφημερίδα “ESPRESSO” δημοσιεύοντας αυτολεξεί το κείμενο αγωγής της προσφεύγουσας με αναφορά του ονόματός της, επεξεργάστηκε (συνέλεξε και ανακοίνωσε) προσωπικά της δεδομένα σε σχέση με την εξαπάτηση που υπέστη, την οικονομική της κατάσταση, καθώς και πληροφορίες σχετικά με την προσωπικότητά της. Σύμφωνα με το δημοσίευμα η προσφεύγουσα απευθύνθηκε στο μέντιουμ *ευρισκόμενη σε οικτρή ψυχολογική κατάσταση*, ενώ στην αγωγή της ζητά να της επιδικαστεί αποζημίωση «*διότι με την παράνομη συμπεριφορά τους, δηλαδή την εξαπάτηση και την εκμετάλλευση της ψυχικής της κατάστασης, της προκάλεσαν περιουσιακή ζημία και ηθική βλάβη.*».

Η επεξεργασία αυτή είναι παράνομη, αφού δεν συντρέχει καμιά από τις προϋποθέσεις του άρθρου 5 παρ. 1 και 2 στοιχ. ε΄ ή του άρθρου 7 παρ. 2 στοιχ. ζ΄ του ν. 2472/1997

(το οποίο εφαρμόζεται στα ευαίσθητα δεδομένα, αλλά κατά μείζονα λόγο και στα απλά). Η δημοσιοποίηση των ως άνω πληροφοριών δεν μπορούν να δικαιολογηθούν ως απολύτως αναγκαία για αποκλειστικά δημοσιογραφικό σκοπό πάνω σε θέματα, για τα οποία το κοινό έχει πράγματι υπερέχον δικαίωμα πληροφόρησης. Η ενημέρωση του κοινού για ένα προσωπικό θέμα της καταγγέλλουσας, η οποία δεν είναι “δημόσιο πρόσωπο”, δεν υπερέχει της πληροφορικής της αυτοδιάθεσης, δεδομένου μάλιστα ότι η αναφορά του ονοματεπώνυμου της προσφεύγουσας δεν συνεισφέρει σε κάποιον διάλογο (εύλογου) δημοσίου ενδιαφέροντος, αλλά εν προκειμένω η ενημέρωση του κοινού για την περιπέτεια και εξαπάτηση της ανωτέρω από μελλοντολόγο, είχε τελικώς ως συνέπεια τη μείωση της υπόληψης της προσφεύγουσας. Ούτε βεβαίως ευσταθεί ο ισχυρισμός της εφημερίδας για οιονεί συγκατάθεση της προσφεύγουσας για δημοσιοποίηση των προσωπικών της δεδομένων με την κατάθεση της αγωγής της στο δικαστήριο, αφού η συγκατάθεση αφορά στο να λάβει γνώση μόνο ο δικαστής που θα κρίνει τη συγκεκριμένη υπόθεση για να εκφέρει γνώμη επί της διαφοράς καθώς και ο γραμματέας του δικαστηρίου, ενώ τρίτα πρόσωπα πρέπει να επικαλεστούν ειδικό έννομο συμφέρον για να λάβουν αντίγραφο του ένδικου βοηθήματος. Συνεπώς η εφημερίδα ESPRESSO έχει παραβεί το άρθρο 5 παρ.1 και 2 στοιχ.ε’ του ν.2472/97 και συντρέχει περίπτωση επιβολής κυρώσεως κατά το άρθρο 21 του νόμου αυτού.

Το αρχείο της εφημερίδας (έγχαρτο και ηλεκτρονικό) εξυπηρετεί ιστορικούς, ερευνητικούς και δημοσιογραφικούς σκοπούς και δεν επιτρέπεται, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων, να καταστρέφεται. Όταν όμως διαπιστώνεται παράβαση της νομοθεσίας προστασίας προσωπικών δεδομένων, μπορεί να διατάσσεται, ως μέτρο “διακοπής της επεξεργασίας” (άρθρο 21 παρ. 1 στοιχ. ε' του Ν. 2472/1997), η απαγόρευση της αναδημοσίευσης του επίμαχου δημοσιεύματος. Προς τούτο επιβάλλεται να προστεθεί μια σαφής ένδειξη ότι δεν επιτρέπεται η αναδημοσίευση του επίμαχου δημοσιεύματος. Στο “εσωτερικό” πάντως αρχείο της εφημερίδας, επιτρέπεται να έχουν πρόσβαση οι δημοσιογράφοι και οι ερευνητές-μελετητές.

7. Η αρμοδιότητα της Αρχής, όπως κατά πλειοψηφία έγινε δεκτό στην απόφαση 122/2012 της Αρχής, είναι συντρέχουσα με αυτήν του ΕΣΡ μόνο στην περίπτωση της συλλογής και τήρησης προσωπικών δεδομένων (ήχου, εικόνας, κειμένου) με αυτοματοποιημένα μέσα ή σε αρχείο, κατ’ εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3 παρ. 1 και του άρθρου 2 στοιχ. δ’ και ε’ ν. 2472/1997, παρότι τα δεδομένα τούτα προβάλλονται μόνον μέσω της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής, επειδή το μεν ΕΣΡ

ελέγχει την νομιμότητα και ποιότητα της εκπομπής, η δε Αρχή την νομιμότητα της επεξεργασίας, εν προκειμένω της συλλογής και τήρησης, των προσωπικών δεδομένων, πλην βέβαια της διάδοσής τους, αυτής καθεαυτήν μέσω της εκπομπής, η οποία ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του ΕΣΡ.

Ως προς την συντρέχουσα αρμοδιότητα κρίθηκε ότι εφαρμόζεται η γενική αρχή του δικαίου non bis in idem, όταν για τα αυτά (ή ουσιωδώς όμοια) πραγματικά περιστατικά, που ενέχουν προσβολή των αυτών ή και διαφόρων εννόμων αγαθών, και τα οποία αναφέρονται στα αυτά υπαίτια πρόσωπα (ταυτότητα πράξεων και παραβατών), έχει επιληφθεί και εξέδωσε απόφαση η πρώτη αρμόδια αρχή, η δε κρίση της είναι επί της ουσίας της υποθέσεως, τότε δεν είναι δυνατόν να επιληφθεί της κρίσεως αυτών για ενδεχόμενη επιβολή κυρώσεων η δεύτερη αρμόδια αρχή. Συνεπώς, στη συγκεκριμένη περίπτωση αν έχει επιληφθεί το ΕΣΡ και κρίνει επί της ουσίας πραγματικά περιστατικά, τα οποία αποτελούν περιεχόμενο τηλεοπτικής ή ραδιοφωνικής εκπομπής, τα οποία συνιστούν ενδεχομένως και προσβολή του δικαιώματος στην προστασία των προσωπικών δεδομένων, τότε η ΑΠΔΠΧ όταν καλείται να επιληφθεί ως δεύτερο αρμόδιο όργανο, δεν είναι δυνατόν να ασκήσει την κυρωτική αρμοδιότητά της προβαίνοντας σε σχετική έρευνα, διαπίστωση της παράβασης και επιβολή κυρώσεων, αλλά υποχρεούται να προβεί στη διαπίστωση ότι για τα αυτά (ή ουσιωδώς όμοια) πραγματικά περιστατικά υπάρχει επί της ουσίας κρίση του ΕΣΡ και οφείλει να απόσχει της εξετάσεως των πραγματικών αυτών περιστατικών.

Επειδή στη συγκεκριμένη περίπτωση, το ΕΣΡ απεύθυνε σύσταση, με απειλή άλλων κυρώσεων, στον τηλεοπτικό σταθμό για την ίδια εκπομπή για τις διαπιστωθείσες παραβάσεις της ραδιοτηλεοπτικής νομοθεσίας, κυρίως αναφορικά με την προσβολή της προσωπικότητας και της ιδιωτικής ζωής και τον τρόπο συλλογής και χρήσης των πληροφοριών (άρθρο 7 του Κανονισμού 1/1991, άρθρο 4 παρ.1, στοιχείο αα του Ν.2328/1995) και συγκεκριμένα, στην απόφαση 279/27.5.2003 έκρινε ότι η αναφορά στην ως άνω εκπομπή της 14^{ης} Απριλίου 2002 του ονοματεπώνυμου της προσφεύγουσας συνιστά έλλειψη σεβασμού στην ιδιωτική της ζωή και η μετάδοση της εν λόγω πληροφορίας δεν επιβαλλόταν για λόγους δημοσίου συμφέροντος. Συνεπώς, δεδομένου ότι, όπως προαναφέρθηκε, στη συγκεκριμένη περίπτωση έχει ήδη εκδώσει απόφαση επί την ουσίας το ΕΣΡ, αναφορικά με τη χρήση των στοιχείων που προβλήθηκαν στις ως άνω εκπομπές, δεν επιτρέπεται να επανεξεταστεί η

υπόθεση του από την ΑΠΔΠΧ, δεύτερη αρμόδια Αρχή, και ενδεχομένως να του επιβληθεί από την Αρχή δεύτερη κύρωση.

Για τη διαπιστωθείσα παράνομη δημοσιοποίηση στον Τύπο προσωπικών δεδομένων των καταγγελλόντων χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 5 παρ. 1 και 2 στοιχ. ε' του ν. 2472/1997, η Αρχή, ενόψει και της βαρύτητας της πράξης που αποδείχθηκε και της προσβολής που επήλθε από αυτή στο υποκείμενο δηλ. στην καταγγέλλουσα, καθώς και της οικονομικής κατάστασης της εταιρίας, κρίνει ομόφωνα ότι πρέπει να επιβληθούν στον υπεύθυνο της επεξεργασίας οι προβλεπόμενες στο άρθρο 21 παρ.1 εδαφ. β του ν.2472/97 κυρώσεις που αναφέρονται στο διατακτικό, οι οποίες κρίνονται ανάλογες με τη βαρύτητα της παράβασης

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

1. Διαπιστώνει ότι το ΕΣΡ έχει ήδη εκδώσει απόφαση για τα αυτά πραγματικά περιστατικά και, ως εκ τούτου περατώνεται άνευ ετέρου κάθε διαδικασία ελέγχου του τηλεοπτικού σταθμού.
2. Επιβάλλει στον υπεύθυνο επεξεργασίας της εφημερίδας "ESPRESSO" πρόστιμο 10.000 ευρώ, για παραβίαση των άρθρων 5 παρ.1 και 2 του Ν.2472/1997.
3. Διατάσσει τη διαγραφή των επίδικων δεδομένων από το αρχείο της εφημερίδας με την έννοια απαγόρευσης της αναδημοσίευσης του φύλλου της, ειδικώς και μόνο με το περιεχόμενο αυτό.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Πέτρος Χριστόφορος

Γεωργία Παλαιολόγου